

18 Y Dyn Tacsi	207
19 Palas y Frenhines	219
20 Milwyr Gwarchodlu Coldstream	231
21 Y Cymdogion a'r Newyddion	242
22 Sibrydion Byd-eang	257
23 Brendan-y-Bwli a'r Newyddion Newydd	279
24 Y Cyfweliad	288
25 Neges y Frenhines	306
26 Y Presennol	313

Y Gadair Wag

Roedd cadair wag yn arfer bod yng nghefn fy nosbarth i. Doedd hi ddim yn gadair arbennig. Roedd hi'n wag am fod neb yn eistedd arni hi. Ond wedyn, un diwrnod, dair wythnos ar ôl dechrau'r ysgol, digwyddodd y peth mwyaf cyffrous allai byth ddigwydd i unrhyw un i fi a'm tri ffrind gorau. A'r gadair yna oedd wrth wraidd popeth.

Fel arfer, y peth gorau am ddechrau tymor newydd sbon yw cael mwy o arian poced nag arfer er mwyn prynu offer ysgrifennu. Bob blwyddyn, ar ddydd Sul olaf gwyliau'r haf, bydd Mam yn mynd â fi ar Antur Arbennig Iawn i chwilio am set offer ysgrifennu ar gyfer blwyddyn newydd yn yr ysgol. Weithiau, dwi'n cyffroi cymaint, bydd fy nhraed yn teimlo fel neidio tu

mewn a dwi'n methu penderfynu pa siop dwi eisiau mynd iddi gyntaf. Does dim llawer o siopau offer ysgrifennu neis lle dwi'n byw - dim ond rhai sy'n cynnig setiau deinosor diflas i fechgyn a setiau tywysogesau diflas i ferched. Felly bydd Mam yn mynd â fi ar y bws a'r trên i mewn i'r ddinas lle mae strydoedd cyfan yn llawn o siopau - hyd yn oed siopau enfawr sy'n gwerthu popeth, ac yn ymestyn i'r awyr fel blociau tal o fflatiau.

Llynedd, dois i o hyd i set ar thema'r gofod gyda lluniau o ofodwr yn arnofio heibio'r lleuad. Roedd y set ar y sêl hefyd, felly dyma fi'n prynu cas pensiliau, set mathemateg, rwyber a phren mesur hir - ac roedd gen i bron i bunt dros ben o hyd! Y pren mesur oedd fy hoff eitem o blith y cwbl, oherwydd mae'r gofodwr yn arnofio ar ei draws mewn dŵr sydd wedi'i gymysgu â sêr arian. Gwnes i chwarae cymaint ag e nes i'r gofodwr fynd yn sownd ar un ochr heb awydd symud mwy. Ond nid fy mai i oedd hynny. Roedd gan Mr Thompson, ein hathro dosbarth y llynedd, lais mor ddiflas nes bod fy nwylo angen rhywbeth i'w wneud. Dyna pam mae'n angenrheidiol cael offer ysgrifennu sy'n llawn hwyl yn y dosbarth - oherwydd dydych chi byth yn gwybod

pryd fydd angen i chi stopio eich ymennydd rhag mynd i gysgu neu wneud rhywbeth allai arwain i chi orfod aros ar ôl ysgol fel cosb.

Eleni, dyma fi'n prynu set Tintin a Snowy. Dwi'n caru Tintin. Er mai dim ond cymeriad mewn llyfr comic yw e, a ddim yn real, dwi eisiau bod yn union yr un fath ag e pan fyddai i'n fawr. Dwi'n meddwl mai bod yn newyddiadurwr a chael datrys dirgelwch a mynd ar antur yw'r swydd orau yn y byd. Roedd Mam a Dad yn arfer prynu llyfr comic Tintin newydd sbon ar gyfer fy mhen-blwydd bob blwyddyn, ac mae Mam yn achub yr holl gomics mae'r llyfrgell ar fin eu taflu am eu bod nhw'n rhy hen neu wedi rhwygo, ac yn eu rhoi nhw i fi, felly mae gen i gasgliad cyfan erbyn hyn. Dwi wedi darllen pob un o leiaf hanner cant o weithiau. Ond bydd yn rhaid i fi feddwl am anifail anwes arall i deithio gyda fi, oherwydd mae gen i alergedd i gŵn. Dwi ddim yn meddwl y byddai cath na bochdew, na hyd yn oed llygoden sydd wedi cael ei hyfforddi, hanner mor ddefnyddiol â chi Tintin, Snowy. Ac er 'mod i wedi meddwl am hyn am o leiaf flwyddyn nawr, does dim ateb wedi dod eto.

Am fod y set offer ysgrifennu Tintin yn llawer mwy

drud nag un y gofodwr, a ddim ar y sêl, dim ond cas pensiliau, pren mesur bach a dau rwber allwn i eu prynu. Bu'n rhaid i fi feddwl am amser maith am y peth, ond yn y diwedd penderfynais fod gwario fy holl arian poced ar unwaith yn werth ei wneud. Nid dim ond am fod gan bopeth lun Tintin arno fe, ond oherwydd os ydych chi'n gwasgu botwm ar y cas pensiliau, mae Snowy'n cyfarth a llais Capten Haddock yn gweiddi 'Brensiach y Brwyniaid!'. Dwi wedi cael stŵr yn barod am wasgu'r botwm yng nghanol gwrs mathemateg, ond os na allwch chi wasgu botwm ci'n cyfarth yn ystod gwrs maths, yna beth yw'r pwynt?

Dwi ddim yn hoffi mathemateg. Mae maths syml yn iawn, ond eleni rydyn ni'n dysgu am rannu hir a rhifau sgwâr a phob math o bethau dyw fy ymennydd ddim yn eu hoffi. Weithiau bydda i'n gofyn am help, ond mae gen i gywilydd codi fy llaw a gofyn yr un cwestiwn yn rhy aml. Dwi'n lwcus am fod Tom a Josie a Michael yn barod i fy helpu gyda'r pethau sy'n anodd. Nhw yw fy ffrindiau gorau ac rydym ni'n gwneud popeth gyda'n gilydd.

Mae gan Tom wallt byr sbeiciog a gwên unochrog a gwddff sy'n edrych fel bod pêl ping-pong wedi mynd yn

sownd yn ei lwnc. Fe yw'r lleiaf yn ein grŵp ni, ond fe yw'r un mwyaf doniol hefyd. Dim ond y llynedd y daeth e i'n dosbarth ni ar ôl i'w rieni symud yma o America, ond ddaethon ni'n ffrindiau ar unwaith. Mae ganddo fe dri brawd mawr sy'n tynnu'i goes ac yn ei fwlio. Ddim yn ddrwg, dim ond i gael hwyl. Ond dwi'n meddwl eu bod nhw'n dwyn ei fwyd e hefyd, a dyna pam mae e mor denau ac ar lwgu drwy'r amser. Welais i fe'n bwyta pitsa cyfan gyda thopins ychwanegol, a bygyr caws dwbl i ginio un tro, a doedd e'n dal ddim yn llawn! Felly dwi'n cuddio fy snacs a 'mariau siocled i oddi wrtho pan alla i.

Mae gan Josie lygaid mawr brown, ac o leiaf fliwn o frychau haul ar draws ei hwyneb. Mae hi'n dal ac yn fain ac mae hi'n cnoi'i gwallt drwy'r amser. Hi yw'r ferch gyflymaf yn ein blwyddyn ni a gall hi gicio pêl-droed heibio i unrhyw gôl-geidwad o ben arall y cae. Hi yw'r person mwyaf cŵl dwi'n nabod, a dwi'n ei nabod hi ers pan oedd hi'n dair oed. Mae ein mamau ni'n dweud ein bod ni wedi dod yn ffrindiau yn syth bin ar ein diwrnod cyntaf gyda'n gilydd yn y meithrin, felly dyma nhw'n penderfynu dod yn ffrindiau hefyd. Dwi ddim yn cofio rhyw lawer amdanaf i fy hun pan

oeddwn i'n dair oed, ond mae Josie ym mhob un o fy atgofion am yr ysgol. Gawson ni hyd yn oed ein cosb aros ar ôl ysgol gyntaf gyda'n gilydd llynedd - a'r cyfan oherwydd bochdew o'r enw Herbert.

Roedd Josie wedi clywed un o fwlis yr ysgol hŷn yn dweud ei fod e'n mynd i olchi bochdew ein dosbarth, Herbert, i lawr y tŷ bach pan oedd hi'n amser mynd adref. Dywedodd Josie writha i, a phenderfynon ni ddyfeisio cynllun Achub Bochdew. Dyma ni'n cuddio Herbert yn fy sach gefn cyn amser mynd adref a mynd ag e yn syth i 'nhŷ i. Ond wrth gwrs, gwnaeth Mam ddarganfod y bochdew a gorfodi fi i fynd ag e'n ôl y diwrnod wedyn. Ceisiais esbonio wrth Mr Thompson diflas beth oedd wedi digwydd, ond doedd e ddim eisiau gwrando, a chefais gosb aros ar ôl ysgol. Ac er bod dim rhaid iddi hi, safodd Josie ar ei thraed a dweud ei bod hi wedi helpu i ddwyn Herbert hefyd - er mwyn i ni allu wynebu'r gosb gyda'n gilydd. Allwch chi ddweud fod ffrind yn Ffrind Gorau pan fyddan nhw'n fodlon eistedd yn y gell gosb gyda chi.

Gan Michael mae'r gwallt Affro taclusaf, mwyaf pwfflyd o holl fechgyn ein blwyddyn ni. Mae'r rhan fwyaf o bobl yn meddwl ei fod e'n rhyfedd. Ond dydyn

ni ddim. Mae'i sbectol wastad wedi torri, a dyw careiau ei esgidiau byth wedi'u clymu'n iawn, felly mae e'n baglu neu'n taro yn erbyn pethau drwy'r amser wrth gerdded. Ond rydyn ni mor gyfarwydd â hynny nawr nes bod neb ohonom ni'n sylwi. Mae e'n dawel ran amlaf ond pan fydd e'n dweud rhywbeth, bydd oedolion fel arfer yn edrych yn edmygus arno fe a dweud ei fod e'n 'alluog' neu'n 'graff', neu'n defnyddio geiriau mawr rhyfedd eraill. Dwi ddim yn gwybod beth maen nhw'n meddwl, ond dwi'n dyfalu mai dweud ei fod e'n glyfar y maen nhw. Mae oedolion bob amser yn hoffi dweud geiriau mawr am bethau syml.

Mae llawer yn gwneud hwyl am ben Michael oherwydd dyw e ddim yn gallu rhedeg yn gyflym na chicio pêl yn syth, ond does dim ots ganddo fe. Fasai dim ots gen i chwaith pe bawn i yr un mor gyfoethog ag e. Athro prifysgol yw ei dad, ac mae'i fam yn gyfreithwraig, ac am eu bod nhw wastad yn brysur, maen nhw'n prynu'r holl gajets a'r llyfrau diweddaraf iddo fe, a'r gemau newydd mwyaf cŵl. Pan aethon ni i'w dŷ e llynedd ar gyfer ei barti pen-blwydd, dyma ni'n gweld ei stafell e am y tro cyntaf. Roedd hi'n edrych fel siop deganau. Rhaid ei bod hi'n haws peidio â meddwl

beth yw barn pobl pan fydd gyda chi gymaint â hynny o deganau.

Mae Josie a Michael yn cystadlu â'i gilydd drwy'r amser i weld pwy sy'n gallu ennill y nifer fwyaf o sêr aur a graddau A yn y dosbarth. Michael sydd orau yn Hanes ond Josie yw'r gorau ym mathemateg. Ond dwi'n well am ddarllen a sillafu na'r ddau ohonyn nhw – yn enwedig Josie. Mae hi'n casáu darllen a dyw hi byth bythoedd yn darllen dim tu fas i'r dosbarth. Mae hi'n dweud bod dim dychymyg gyda hi, felly does dim pwynt darllen llyfrau. Mae hynny'n rhyfedd i fi, oherwydd sut all neb beidio cael dychymyg? Rhaid bod un ganddi pan oedd hi'n llai ond ei fod wedi cwmpo mas pan gafodd hi ddamwain ar ei beic haf diwethaf. Mae Mam yn dweud fod pobl heb ddychymyg wedi marw tu mewn. Dwi ddim yn meddwl bod unrhyw ran o Josie wedi marw – mae hi'n siarad gormod.

Mae cael tri ffrind gorau'n gallu gwneud i'r ysgol deimlo fel y lle gorau i fod, hyd yn oed ar y diwrnod mwyaf diflas. Er, mae'r ysgol wedi dod yn llawer mwy o sbort eleni – oherwydd ein hathrawes newydd, Mrs Khan.

Mae gan Mrs Khan wallt bownsiog iawn sydd

wastad yn arogli fel jam mefus – sy'n llawer gwell na drewi o hen sanau, fel Mr Thompson. Newydd ddod i'r ysgol mae hi, ac mae hi'n glyfar iawn – llawer mwy clyfar nag oedd Mr Thompson erioed. Ac mae hi'n rhoi gwobrau i ni bob dydd Gwener pan fydd pawb wedi bod yn dda. Does dim athro arall yn ein blwyddyn ni'n gwneud hynny.

Mae Mrs Khan yn gadael i ni wneud pob math o bethau diddorol dydyn ni ddim wedi'u gwneud o'r blaen. Yn ystod wythnos gyntaf y tymor, helpodd hi ni i greu offerynnau cerdd o bethau oedd yn y bin ailgylchu, ac yn ystod yr ail wythnos, daeth hi â llyfr comic newydd sbon i ddarllen i ni, oedd ddim hyd yn oed yn llyfrgell yr ysgol eto.

Wedyn, yn ystod y drydedd wythnos, digwyddodd rhywbeth oedd yn gymaint o syrpreis a phawb yn teimlo mor chwilfrydig, doedd Mrs Khan hyd yn oed ddim yn gallu gwneud i ni ganolbwyntio'n iawn ar ein gwersi. A dechreuodd popeth gyda'r gadair wag.

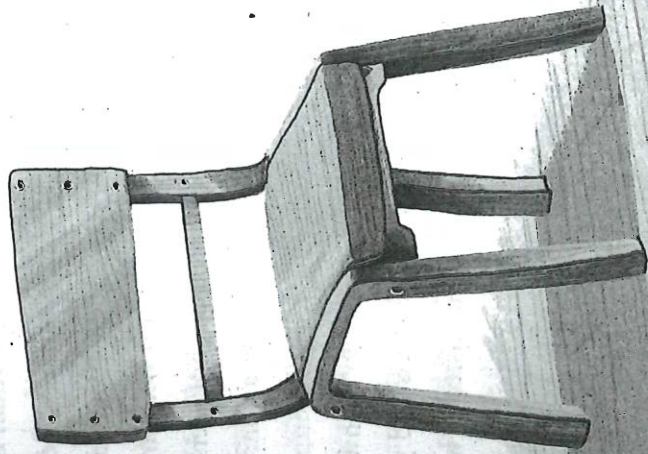

Y trydydd dydd Mawrth ar ôl i'r ysgol ddechrau oedd hi, ac roedd Mrs Khan yn gwneud y gofrestr. Roedd hi

ar fin galw fy enw i pan gurodd rhywun yn galed ar y drws. Fel arfer, pan fydd rhywun yn curo ar y drws, rhywun o ddosbarth arall sydd yno'n dod â neges, felly does neb wir yn talu sylw; ond y tro hwn, Mrs Sanders, y Pennaeth, oedd yno. Mae Mrs Sanders yn gwneud ei gwallt yn union yr un peth drwy'r amser ac mae hi'n sylu dros ben ei sbectol pan fydd hi'n siarad ag unrhyw un. Mae pawb yn ei hofn hi, oherwydd pan fydd hi'n rhoi cosb aros ar ôl ysgol, dyw hi ddim yn gwneud i chi eistedd yn y gell gosb yn unig; mae hi'n gwneud i chi ddysgu geiriau hir o'r geiriadur ar eich cof a dyw hi ddim yn gadael i chi fynd adref tan i chi ddysgu pob un ar gof – yr ystyr a sut i'w sillafu. Dwi hyd yn oed wedi clywed am blant llai yn cael eu cosbi a gorfod aros am oriau ar ôl ysgol am fod yn rhaid iddyn nhw ddysgu geiriau oedd yr un mor hir â'r dudalen hon!

Felly pan welson ni mai Mrs Sanders oedd wrth y drws, aeth pawb yn dawl iawn. Roedd hi'n edrych yn ddifrifol wrth iddi hi gerdde at Mrs Khan, ac roedd pawb eisiau gwybod pwy oedd mewn trybini. Ar ôl iddi hi sibrwd a nodio'i phen am rai eiliadau, dyma hi'n troi'n sydyn, a gan sylu arnom dros ei sbectol pwyntiodd at y gadair wag yng nghefn y dosbarth.

Trodd pawb o gwmpas i edrych ar y gadair wag.
Dyma'r gadair:

Fel y dywedais i, cadair ddigon cyffredin oedd hi, ac roedd hi'n wag am fod merch o'r enw Dena wedi gadael ein dosbarth ni ar ddiwedd y flwyddyn ddiwethaf er mwyn symud i Gymru. Doedd fawr o neb yn gweld ei heisiau heblaw am ei ffrind gorau, Clarissa. Roedd Dena wedi bod yn dipyn o fi-fawr, a byddai hi'n siarad drwy'r amser am faint o anrhegion roedd ei rhieni'n prynu iddi hi bob wythnos, a sawl pâr o esgidiau ymarfer oedd ganddi a phob math o beth arall doedd gan neb ots amdano. Roedd hi'n hoffi eistedd yng nghefn y dosbarth, oherwydd gallai hi a Clarissa esgu gwneud gwaith pan oedden nhw wir yn tynnu lluniau'u hoff sêr pop a chwerthin am rywun do'n nhw ddim yn ei hoffi. Gallai rhywun arall fod wedi eistedd yn y sedd, ond doedd neb arall wir eisiau eistedd wrth ochr Clarissa. Dyna pam roedd y gadair yn dal yn wag.

Ar ôl sibrwd tipyn bach mwy gyda Mrs Khan, aeth Mrs Sanders allan o'r dosbarth. Dyma ni'n disgwyl i Mrs Khan ddweud rhywbeth, ond roedd hi fel pe bai hi'n aros, felly dyma ni'n aros hefyd. Roedd popeth yn ddifrifol a chyffrous iawn. Ond cyn i ni allu dechrau dyfalu beth oedd yn digwydd, daeth Mrs Sanders yn ôl, a'r tro hwn, doedd hi ddim ar ei phen ei hun.

Y tu ôl iddi hi roedd bachgen. Bachgen doedd neb ohonom ni wedi'i weld o'r blaen. Roedd ganddo fe wallt byr tywyll a llygaid mawr oedd braidd byth yn symud, a chroen llyfn, gwelw.

'Bawb,' meddai Mrs Khan, wrth i'r bachgen fynd i sefyll wrth ei hochr hi. 'Dyma Ahmet, a bydd e'n dod i ymuno â'n dosbarth ni o heddiw ymlaen. Mae e newydd symud i Lundain ac mae e'n newydd i'r ysgol, felly gobeithio y bydd pob un ohonoch chi'n gwneud eich gorau glas i'w groesawu.'

Fe wnaeth pob un wyllo heb ddweud gair wrth i Mrs Sanders ei arwain at y gadair wag. Ro'n i'n teimlo trueni drosto, oherwydd ro'n i'n gwybod na fyddai e'n hoffi eistedd wrth ochr Clarissa. Roedd hi'n dal i weld eisiau Dena, ac roedd pawb yn gwybod ei bod hi'n casáu bechgyn – mae hi'n dweud eu bod nhw'n dwp ac yn drewi.

Dwi'n meddwl mai un o'r pethau gwaethaf yn y byd fyddai bod yn newydd yn rhywle a gorfod eistedd gyda phobl dwyt ti ddim yn eu nabod. Yn enwedig pobl sy'n syllu a rhythu arnat ti fel roedd Clarissa'n gwneud. Addewais yn gyfrinachol i fi fy hun yr eiliad honno y byddwn i'n ffrindiau gyda'r bachgen newydd. Fel roedd

hi'n digwydd, roedd gen i losin lemwn sherbert yn fy mag y bore hwnnw a meddyliais y byddwn i'n cynnig un iddo fe amser egwyl. A byddwn i'n gofyn i Josie a Tom a Michael fod yn ffrindiau gydag e hefyd.

Wedi'r cyfan, byddai cael pedwar ffrind newydd yn llawer gwell na chael dim un. Yn enwedig i fachgen oedd yn edrych mor ofnus a thrist â'r un oedd bellach yn eistedd yng nghefn ein dosbarth.

Y Crwt â Llygaid Llew

Weddill y dydd, ro'n i'n taflu cipolwg dros fy ysgwydd ar y bachgen newydd, a sylwais fod pawb, arall yn gwneud yr un peth.

Ran amlaf, byddai'n cadw'i ben yn isel, ond bob hyn a hyn byddwn i'n dal ei lygad yn syllu'n syth yn ôl atom ni. Roedd ei lygaid y lliw rhyfeddaf welais i erioed – fel môr llachar, ond ar ddiwrnod hanner heulog, hanner cymylog. Llwyd ac arian-las gyda thameidiau eurfrown. Ro'n nhw'n fy atgoffa o raglen welais i un tro am lewod. Roedd y dyn camera wedi troi'i lens yn agos at wyneb un llew – mor agos nes bod ei lygaid yn llenwi'r sgrin. Dyna sut oedd llygaid y bachgen newydd, fel llygaid y llew hwnnw. Ro'n nhw'n gwneud i chi fod eisiau syllu arno am byth.